

Ще каже нѣкой, на този свѣтъ,
Че подлостъ съмъ направилъ
И юнаци безъ срамъ, безъ грѣхъ,
На онзи свѣтъ отправилъ.

Но... хвала ми. Спечелихъ си
Двѣ хиляди жълтички.
Ще хванатъ тѣ веч' отъ сега,
Да се вѣдятъ самички.

Ще стана азъ човѣкъ почтенъ,
Не ще съмъ багабонтинъ,
И азъ ще спусна коремъ, —
И пакъ ще съмъ „народеиъ“ ;

Ще ми стискатъ ржчицата
Нашитѣ великани.
„Пълна му е торбичката“ —
Ще казватъ — „той е нашъ“

И азъ честитъ ще си купя
Файтонъ съ два бѣли ата,
Ще се разхождамъ по Букорещъ
Въ него и мойта Ната.

С. Стамболовъ.

СЪЮЗНИЦИ

Съюзници сме, братко, ния —
Говореше руснакъ на влаха; —
Какви ни бѣсове тукъ сбрахъ —
Азъ питамъ се — защо да крия ?